

ŽENA

Hlašteřivá

MANŽEL

Lozpanzivý

Autor : ?

Scénár a režie: Miroslav Donutil
Hudba: dr. Miloš Stedroň
Hudebníci: Petr Veselý, Jiří Mitrych
Výprava: Boris Myslivoček
Program a plakát: Jiří Štros
Pohybová spolupráce: Hana Sehnalová

Osoby a obsazení

V titulních rolích

KVĚTOSLAVA ARCANIDISOVÁ, ZDENĚK KLOS

Hospodský	Jan Fiala
Vojta	Lubomír A. Křížan
Hrabě	Zdeněk Ševčík
1. sloužící	Milan Hloušek
2. sloužící	Solon Arcanidis
1. soused	Karel Salome Češka
2. soused	Petr Veselý
Žena hospodského	Eva Řehulková
Žena Vojtova	Eva Moravcová
1. sousedka	Jana Hořčicová
2. sousedka	Jana Hloušková

Světla: Luděk Mácha Machala

PREMIERA 16. dubna 1978 ve Vysokoškolním klubu, Gorkého 43, Brno

Je dobré každé ženě každoročně devětkrát kůži vyprášit, neb každá žena devět koží má a jen po takovém vyprášení je prý po celý rok pokorná.

Ta první kůže prý jest hadova, neb chytrost hadovu v sobě mající, často rozličnost barvy ukazuje, brzy bílá, tu zas žlutá, jindy červená.

Druhá kůže je husí, neboť jako když husy při svých mladých chodějí, proti každému, kdož okolo nich jde, syčejí, tak ženy, když nějakú nelibost na muži znamenají, tehdy samy pro sebe z mrzutosti štěptávají a nevlídně očima mrkají.

Třetí kůži mají zajíčí, neboť když jen což málo muž zavadí, hned utíkají, šaty své sbírají a z příbytků svých se stěhují.

Čtvrtou kůži mají psi, protože psi dle druhých hlasův štekávají, rovněž ženy rozličnými hanlivými jmény muže své přezdívaly.

Pátá kůže jest opičí. Neboť jako opice jest chytrá, tak také ženské v té kůži svou chytrost mají. A v muzikálním kumštu se cvičívají. Někdy jak na cimbálky svými jazyky zhusta tepou, jindy jak na husličkách hrají, sobě poskakují a když je nejhůře, tehdy jak na basu smyčcem tazení znamenají.

Šestou kůži mají liščí, pod kterou vězí mlsnost a maškrtnost ženská, tím a takovým při domácím stole nechutnává, od něhož odcházejí, jakoby něco nemocné byly, zatím však v kuchyni pro svou chuť pamlsky strojívají a ačkoliv to v malých hrnečkách hotují, přece to víc než pro celý dům koštuje, z čehož ani muž neví, kde statek jeho se stracuje.

Sedmá kůže je svinská, v kteréžto ženy oblečeny jsou, mrzutě do země hledívají, hněvivě rypákem svým drpují, aniž přívětivého oka mužům svým ukazují.

Osmá kůže je medvědí, s kterou již nejhorší ženy obtaženy bývají, jak s mužem, tak s ostatními v domě jsou vždy v rozbroji a různici, všem tepou a trhají, i časem skrz jejich velký hřmot sousedí se sbíhají.

Nu a devátá kůže jest člověčí, ta teprve je dle lidského způsobu a upřímné náklonnosti, v kteréž pozůstává ženská láska a upřímnost; pročež zapotřebí jest, kterýž muž na ženě tyto povahy těch divokých kůží poznává, aby hleděl ji dobrým karabáčem jich zprostit, až v té poslední dobrou ženu bude míti.